

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Бр. 01-2565/1

03/10/2023. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Сведок сарадник у кривичном поступку”, кандидата Милетић Јоване, број досјеа M015/21-УП ,студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 03/10/2023. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.

2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.

3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.

4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

Универзитет у Нишу
Правни факултет

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИЈЕМА			
ОП. ЈЕД.	ГРОП.	КАТЕДРА	ФИЗИОСТ.
01	2565		

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 25.09.2023. године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „Сведок сарадник у кривичном поступку” кандидата Јоване Милетић, број индекса М015/21-УП. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада Комисији за докторске и мастер студије, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „Сведок сарадник у кривичном поступку” кандидата Јоване Милетић написан је на 128 страница текста, са укупно 540 напомена у фуснотама, које чинедодатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа електронских извора. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 74 домаћих и страних извора – библиографске јединице (уџбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу - 33 закона и међународних докумената, као и 19 електронских извора.

Структурално централни део рада подељен је у десет поглавља: 1) Организовани криминалитет; 2) Кривичнопроцесна начела од значаја за страначко споразумевање; 3) Појам и настанак института сведока сарадника; 4) Упоредноправни осврт на институт сведока сарадника; 5) Реформа кривичног процесног законодавства; 6) Развој института сведока сарадника у нашем праву; 7) Споразум о сведочењу окривљеног; 8) Споразум о сведочењу осуђеног; 9) Испитивање окривљеног/осуђеног сарадника; 10) Доказна вредност исказа окривљеног/осуђеног сарадника, а рад осим наведеног садржи и: увод, закључак, попис коришћене литературе и остале истраживачке грађе, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат у уводу (стр. 1-2) излаже предмет свог рада и истиче организовани криминалитет као највећи изазов кривичном и кривичном процесном законодавству, како на националном, тако и на глобалном плану. Напомиње да је управо организовани криминалитет био непосредан повод и мотив за велику акцију међународне заједнице која се огледа у реформи кривичног процесног законодавства како би се створило погодно тле за супротстављање организованом криминалитету. Кандидат истиче да наша земља, пратећи реформу кривичног процесног законодавства, раскида са дотадашњим кривичним поступком и преузима адверзијалне елементе, а као тековину адверзијалног кривичног поступка, уводи институт сведока сарадника у наше кривично процесно законодавство. Кандидат излаже циљ мастер рада који лежи у потреби указивања на значај института сведока сарадника у борби против организованог криминалитета као ефикасног инструмента у откривању, доказивању и спречавању кривичних дела организованог криминалитета, као и процесуирању њихових учинилаца, спречавању даље криминалне активности криминалних организација и обезбеђивању ефикасног кривичног поступка.

Прво поглавље, под насловом „Организовани криминалитет“ (стр. 3-16) фокусирано је на појам, узроке, појавне облике и последице организованог криминалитета као негативне друштвене појаве. Наглашена је опасност од организованог криминалитета имајући у виду транснационалне тенденције као и негативне друштвене и економске последице, а посебно је наглашена неопходност одлучне борбе против организованог криминалитета. Кандидат указује на одлучну акцију међународне заједнице у борби против организованог криминалитета и њен бастион, Конвенцију Уједињених Нација против транснационалног организованог криминала, која поставља одређене стандарде у борби против организованог криминалитета.

У другом поглављу, које носи назив „Кривичнопроцесна начела од значаја за страначко споразумевање“ (стр. 16-25) кандидат издваја начела кривичног поступка која су значајна за институт сведока сарадника, односно начела која омогућавају његову примену, а које је или требало увести или у одређеној мери прилагодити како би се омогућила примена института. Издвојено је начело легалитета (облигаторности) кривичног гоњења и начело официјелности кривичног гоњења, начело опортунитета (сврсисходности) кривичног гоњења и начело процесне економије.

У трећем поглављу „Појам и настанак института сведока сарадника“ (стр. 25-30) кандидат анализира основне историјске типове кривичног поступка и њихове савремене модалитете и упоређујући карактеристичне елементе два велика кривичнопроцесна система прави разлику у погледу могућности страначког споразумевања. Такође, кандидат говори о зачетку страначког споразумевања и његовом даљем развијању у земљама које су прве кренуле у одлучну борбу против организованог криминалитета. Кандидат истиче да је за континентално-европске кривичне поступке са елементима истражног, у циљу супротстављања организованом криминалитету неопходна рационализација кривичног поступка која се огледа у увођењу адверзијалних елемената, односно ефикасних америчких правних трансплантата.

У четвртном поглављу, које носи назив „Упоредноправни осврт на институт сведока сарадника“ (стр. 30-65) кандидат врши детаљну историјско-компаративну анализу решења у кривично процесним законодавствима Велике Британије, Сједињених Америчких Држава, Италије и Немачке, како би се стекао увид у легислативни приступ приликом регулисања института сведока сарадника, односно његових модалитета у наведеним земљама.

У петом поглављу “Реформа кривичног процесног законодавства” (стр. 65-74) представљен је процес реформе кривичног процесног законодавства кроз приказ њених водећих идеја и циљева, а анализом тренда реформе се олакшава разумевање увођења, развоја и садашњег положаја института сведока сарадника. Кандидат указује на неопходност реформе кривичног процесног законодавства како би се обезбедио брз, јефтин и ефикасан кривични поступак. Кандидат истиче да је институт сведока сарадника, у циљу ефикасне борбе против организованог криминалитета, уведен у наше кривично процесно право у оквиру реформе кривичног процесног законодавства. Такође, кандидат истиче да је од увођења института сведока сарадника у наше кривично процесно законодавство била потребна скоро једна деценија како би се усвајањем још неких адверзијалних елемената процес реформе привео крају, чиме је омогућено да институт сведока сарадника буде уобличен споразумом.

У шестом поглављу, под насловом “Развој института сведока сарадника у нашем праву” (стр. 75-83) кандидат се бави настанком и развојем института сведока сарадника у нашем кривичном процесном законодавству. Анализом законских решења у нашем праву

од увођења института до његовог актуелног законског регулисања, кандидат указује на ток развоја института у процесу реформе кривичног процесног законодавства.

У седмом поглављу, које носи назив “Споразум о сведочењу окривљеног” (стр. 84-106) кандидат детаљном анализом одредаба из актуелног Законика о кривичном поступку излаже начин закључивања споразума о сведочењу окривљеног, садржај споразума о сведочењу окривљеног, одлучивање суда о споразуму (решење којим суд споразум о сведочењу окривљеног прихвата, одбија или одбацује), немогућност улагања жалбе против решења суда којим прихвата споразум о сведочењу окривљеног и везаност суда за одлуку о прихватању споразума. Такође, кандидат се позива и на одредбе које су предвиђене другим законима, а које су од значаја су за примену института.

У осмом поглављу “Споразум о сведочењу осуђеног” (стр. 106-115) кандидат анализира законско регулисање института споразума о сведочењу осуђеног из актуелног Законика о кривичном поступку, и то: начин закључивања споразума о сведочењу осуђеног, садржај споразума о сведочењу осуђеног, одлучивање суда о споразуму о сведочењу осуђеног, поступак за ублажавање казне и везаност суда за одлуку о прихватању споразума.

У деветом поглављу “Испитивање окривљеног/осуђеног сарадника” (стр. 115-121) представљен је поступак испитивања сведока сарадника као посебне доказне радње. Анализиран је целокупан процес од претходне припреме сведока сарадника до испитивања пред судом посебне надлежности са објашњењем сваке поједине фазе испитивања (фаза постављања општих питања и слободно исказивање сведока о свему што му је о предмету познато, фаза основног испитивања, фаза унакрсног испитивања и фаза постављања додатних питања).

У десетом поглављу, под насловом “Доказна вредност исказа окривљеног/осуђеног сарадника” (стр. 121-125) кандидат излаже начин на који суд оцењује степен доказног кредибилитета исказа окривљеног, односно осуђеног сарадника у кривичном поступку. Кандидат у казује на правила и смернице којима се суд руководи приликом оцене исказа сведока сарадника и утврђивања његове веродостојности.

У закључку (стр. 126-128) кандидат закључује да, иако је организовани криминалитет немогуће потпуно искоренити, могуће је смањити његове девастирајуће последице и интензивним радом на индивидуалном и глобалном нивоу, у циљу повећања

шанси за ефикасно супротстављање организованом криминалитету. Кандидат истиче да је циљ борбе у формирању националне и међународне стратегије која би омогућила адекватнији приступ појавним облицима организованог криминалитета, односно контролу настанка нових облика организованог криминалитета и њиховог развоја, као и ефикасно сузбијање конкретних узрока на основу којих организовани криминалитет константно инапредује. Иако је Законик о кривичном поступку из 2011. године резултат интензивне реформе кривичног процесног законодавства у Републици Србији, одредбе домаћег закона нису довољно јасне, па и даље постоје одређене недоумице у погледу нормативне разраде и применљивости овог института у пракси. Неразјашњена питања извиру с обзиром на релативну неусклађеност нормативне разраде овог института у односу на ставове наше и шире стручне јавности, тенденције које су присутне у науци савременог кривичног процесног права и компетентном компаративном кривичном процесном законодавству. Кандидат закључује да, без обзира на наведена недовољно решена питања, она не доводе у сумњу оправданост постојања овог института, већ се јача очекивање да овај институт треба да заузме још значајније место на пољу борбе против организованог криминалитета, односно да постане један од важнијих инструмената, како у Србији, тако и у земљама окружења.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Сведок сарадник у кривичном поступку” кандидата Јоване Милетић, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати научне радове и међународну и националну нормативу којом је регулисан институт сведока сарадника у кривичном поступку.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију, детаљно анализирао и упоредну праксу у правним системима Велике Британије, Сједињених Америчких Држава, Италије, Немачке и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада.

Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич, или приручник за детаљну анализу посебне доказне радње рачунарско претраживање података.

На основу свега наведеног Комисија закључује да је мастер рад „Сведок сарадник у кривичном поступку” кандидата Јоване Милетић резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу правнотеоријску литературу и домаћу и међународну нормативу, уз спровођење теоријског истраживања и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Сведок сарадник у кривичном поступку” кандидата Јоване Милетић подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 2.10.2023. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.

Проф. др Саша Кнежевић

2.

проф. др Душица Миладиновић
Стефановић

3.

проф. др Иван Илић